

Diumenge 4 (A) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 5,1-12): En aquell temps, en veure les multituds, Jesús pujà a la muntanya, s'assegué, i se li acostaren els deixebles. Llavors, prenent la paraula, començà a instruir-los dient: «Feliços els pobres en l'esperit: d'ells és el Regne del cel! Feliços els qui ploren: Déu els consolarà! Feliços els humils: ells posseiran la terra! Feliços els qui tenen fam i set de ser justos: Déu els saciarà! Feliços els compassius: Déu se'n compadirà! Feliços els nets de cor: ells veuran Déu! Feliços els qui treballen per la pau: Déu els anomenarà fills seus! Feliços els perseguits pel fet de ser justos: d'ells és el Regne del cel! Feliços vosaltres quan, per causa meva, us insultaran, us perseguiran i escamparan contra vosaltres tota mena de calúmnies! Alegreu-vos-en i celebren-ho, perquè la vostra recompensa és gran en el cel».

«Feliços els pobres en l'esperit...»

Rev. D. Pablo CASAS Aljama
(Sevilla, Espanya)

Avui llegim aquest Evangelí tan conegut per a tots nosaltres, però sempre tan sorprenent. Amb aquest fragment de les benaurances, Jesús ens ofereix un model de vida, uns valors, que segons Ell són els que poden fer-nos feliços de veritat.

La felicitat, segurament, és la fita principal que tots cerquem en la vida. I si preguntéssim a la gent com procuren esdevenir feliços, o on busquen la pròpia felicitat, ens trobaríem amb respostes molt distintes. Alguns ens dirien que en una vida de família ben fonamentada; d'altres, en tenir salut i treball; altres, en gaudir de l'amistat i de l'oci..., i els més influïts potser per la societat consumista, ens dirien que en tenir diners, en poder comprar el major nombre possible de coses i, sobretot, en assolir ascendir a nivells socials més alts.

Aquestes benaurances que ens proposa Jesús no són, precisament, les que ens ofereix

el nostre món d'avui. El Senyor ens diu que seran «benaaurats» els pobres en l'esperit, els mansuets, els qui ploren, els qui tenen fam i set de justícia, els misericordiosos, els nets de cor, els qui cerquen la pau, els perseguits per causa de la justícia... (cf. Mt 5,3-11).

Aquest missatge del Senyor és per als qui volen viure unes actituds de despreniment, d'humilitat, de desig de justícia, de preocupació i interès pels problemes del proïme, i totes les altres coses les deixa en un segon pla.

Quant de bé podem fer pregant, o practicant alguna correcció fraterna, quan ens critiquen pel fet de creure en Déu i pertànyer a l'Església! Ens ho diu clarament Jesús en la darrera benaurança: «Feliços vosaltres quan, per causa meva, us insultaran, us perseguiran i escamparan contra vosaltres tota mena de calúmnies!» (Mt 5,11).

Sant Basili ens diu que «no s'ha de tenir al ric per feliç solament per les seves riqueses; ni al poderós per la seva autoritat i dignitat; ni al fort per la salut del seu cos... Totes aquestes coses són instruments de la virtut per als qui les usen rectament; però elles, en si mateixes, no contenen felicitat».

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

•

«El que cal témer no és el mal que diguin contra vosaltres, sinó el fingiment de la vostra part; llavors sí que perdrieu el vostre gust i seríeu trepitjats. Perquè el propi de la sal és mossegar i fer picor als qui porten una vida mandrosa» (Sant Joan Crisòstom)

•

«La paraula benaurats. És com una tornada que ens recorda la crida del Senyor a recórrer amb Ell un camí que, malgrat totes les dificultats, condueix a la veritable felicitat» (Francesc)

•

«Benaaurats els pobres en l'esperit» (Mt 5,3). Les benaurances revelen un ordre de felicitat i de gràcia, de felicitat i de pau. Jesús celebra l'alegria dels pobres, als quals ja pertany el Regne» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 2.546)

